

Ιερά Αγρυπνία επί τη μνήμη του Αγίου ενδόξου Αποστόλου Κλεόπα στην Καρδίτσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με ευλάβεια και κατάνυξη τελέσθηκε το απόγευμα της Τετάρτης 29 Οκτωβρίου 2025 η Ιερά Αγρυπνία επί τη ιερά μνήμη του αγίου, ενδόξου και πανευφήμου αποστόλου Κλεόπα, στο Ιερό Παρεκκλήσιο των Αγίων Φανουρίου, Ειρήνης και αποστόλου Κλεόπα Καρδίτσης.

Της ιεράς Ακολουθίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Τιμόθεος και προ της Απολύσεως, τέλεσε ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κυρού Κλεόπα, ο οποίος κατ' αυτή την ημέρα ήγαγε τα ονομαστήριά του.

Στο τέλος, ο Σεπτός Ποιμενάρχης κ. Τιμόθεος απηύθυνε το θείο του κήρυγμα, αναφερόμενος στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας και στη μαρτυρία του Αγίου Αποστόλου Κλεόπα:

«Από το Ευαγγέλιο της Θείας Λειτουργίας, από το κατά Λουκάν Ιερό Ευαγγέλιο, δέκατο κεφάλαιο, μας λέγει ο Κύριός μας και δίδει την εξουσία στους Αποστόλους. Όχι μόνο στους δώδεκα, αλλά και στον ευρύτερο αριθμό των μαθητών Του, των εβδομήκοντα και των πεντακοσίων αδελφών, όπως αποκαλούνται, όπου τους στέλνει να κηρύξουν τη βασιλεία του Θεού, την έλευση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Και εκείνοι πάνε, δύο - δύο, όπως τους υπέδειξε ο Κύριος, κηρύττουν και θαυματουργούν, κάνουν θαύματα εις το όνομα του Ιησού Χριστού. Επιστρέφουν και έχουν πολύ μεγάλη χαρά μέσα στην καρδιά τους, γιατί όχι μόνο κήρυξαν και έκαναν θαύματα, αλλά και εις το όνομα του Ιησού Χριστού υποτάσσονταν τα δαιμόνια.

Και ο Κύριος, βέβαια, τους λέγει το εξής: «Εθεώρουν τον σατανά ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα». Έβλεπα, λέει, τον σατανά την ώρα που εσείς διδάσκατε και κηρύττατε, και από την ώρα κυρίως της ενσάρκου παρουσίας του Θεού εις τον κόσμο, να πέφτει και να καταλύεται το κράτος του διαβόλου. Τον έβλεπα, λέει, να πέφτει και να συντρίβεται. Όμως να χαίρεστε, όχι για αυτό. Να χαίρεστε γιατί τα ονόματά σας γράφονται στους ουρανούς. Αυτό είναι το ζητούμενο για εμάς τους χριστιανούς.

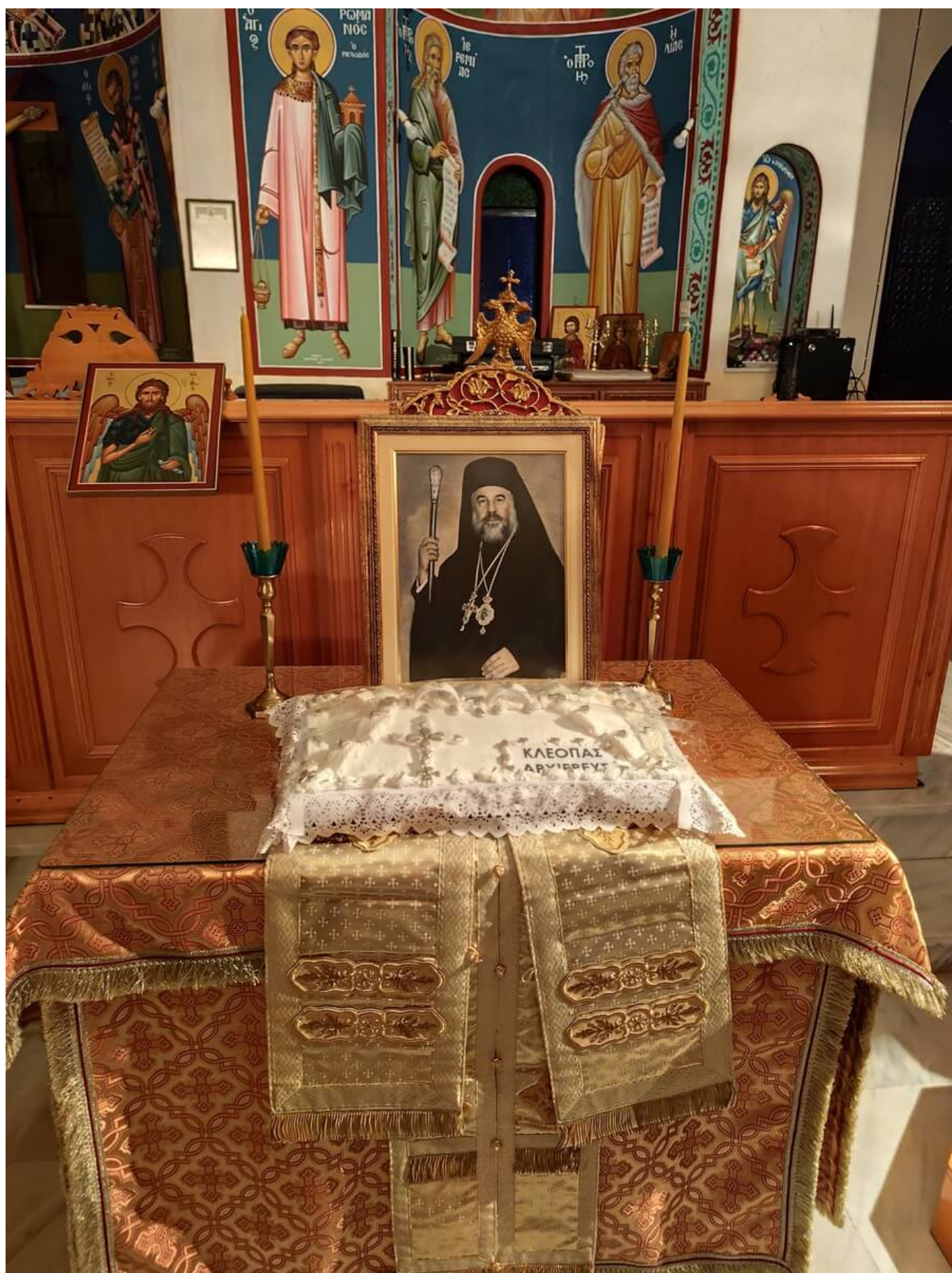
Θαύματα κάνει και ο διάβολος. Θαύματα μπορούμε να κάνουμε ο καθένας από εμάς, αν έχει ουσιαστική, πραγματική πίστη. Αλλά το γεγονός είναι, ότι γινόμαστε συμπολίτες των Αγίων και οικείοι του Θεού. Αυτό είναι το ζητούμενο στη ζωή του χριστιανού.

Και αυτό ο Κύριός μας το υποδεικνύει και μας το διδάσκει πολύ δυναμικά, αναφερόμενος στους Αποστόλους Του και σε όλους εμάς.

Το Ευαγγέλιο του Όρθρου, το 5ο Αιωθινό, μας διασώζει την πορεία προς Εμμαούς του Λουκά και του Κλεόπα, κάποια στιγμή να συμπορεύονται με τον Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό, μέσα σε μια αμηχανία, μέσα σε μια δύσκολη ψυχική κατάσταση για όλα αυτά τα οποία είχαν ζήσει στα Ιεροσόλυμα, δηλαδή με τη σύλληψη του Κυρίου, με το πάθος Του και το σταυρικό Του θάνατο. Δεν είχαν δει ακόμη Αναστημένο τον

Χριστό. Και βέβαια δεν θα μπορούσαν να δουν Αναστημένο τον Χριστό, εάν ο Χριστός δεν ήθελε να τους φανερωθεί, γιατί ο Χριστός Αναστημένος ήταν εν ετέρα μορφή.

Είχε τη θεοειδή, την ένδοξη κατάσταση. Δεν είχε το σώμα αυτό το οποίο είχε πριν από τον σταυρικό θάνατο και την ένδοξη Ανάστασή Του.

Μας δίδαξε λοιπόν ο Χριστός, μέσα στην αδημονία, στην αμηχανία και στα πολλά ερωτηματικά των Αποστόλων, όχι μόνο των δύο, του Λουκά και του Κλεόπα, αλλά και των ένδεκα που ήταν μαζεμένοι στο υπερώο της Πεντηκοστής, εκεί όπου είχαν

κάνει και τον Μυστικό Δείπνο και όπου έγινε και η Πεντηκοστή.

Ήταν κλεισμένοι μέσα και καταφοβισμένοι, όπως μας λέγει και το Ευαγγελικό κείμενο, για τον φόβο των Ιουδαίων, γιατί υπήρχε περίπτωση να τους συλλάβουν και αυτούς και να τους θανατώσουν. Μέσα σε αυτή λοιπόν την αμηχανία που ζούσαν, έρχεται ο Χριστός.

Συνομιλεί μαζί τους, συμπορεύεται μαζί τους, και όταν φτάνουν εκεί στον τόπο που ήταν ετοιμασμένος, εις τους Εμμαούς, εν τη κλάσει του Άρτου, ανοίγουν οι οφθαλμοί τους και γνωρίζουν τον Αναστημένο Κύριο. Και αυτό για μας, αδελφοί μου, είναι το βασικό: Ότι τον Χριστό τον συναντάμε πλέον εν τη κλάσει του Άρτου, εις το Σώμα Του και εις το Αίμα Του, εις τη Θεία Λειτουργία, εις τη Θεία Κοινωνία. Εκεί βρίσκουμε τον Αναστημένο Κύριο και Θεό μας. Και αυτό είναι το γεγονός της Αναστάσεως και η πεμπτουσία, αν μπορούσαμε να πούμε, της πίστεώς μας.

Αυτή λοιπόν τη μαρτυρία του Αποστόλου Κλεόπα, που τον εορτάζουμε απόψε εδώ, σε αυτό το ωραίο παρεκκλήσιο, που μαζί με τους άλλους δύο Αγίους είναι αφιερωμένο και στον Άγιο Απόστολο Κλεόπα, εις μνήμην του μακαριστού

προκατόχου μας Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κλεόπα, που όπως κάθε χρόνο, τελούμε το Ιερό του Μνημόσυνο, ψάλλουμε την ακολουθία του Αγίου του και παρακαλούμε ο Κύριος της δόξης να τον έχει στην αιωνιότητα της Βασιλείας Του, αλλά και σε εμάς να δίδει πολλές, πολλές ευλογίες, με τις πρεσβείες και του Αγίου Κλεόπα και του μακαριστού προκατόχου Μητροπολίτου Κλεόπα.

Εύχομαι σε όλους, ο Αναστημένος Κύριος να φανερώνεται στη ζωή του καθενός και της καθεμιάς από εσάς, μέσα στην Εκκλησία, μέσα στα Μυστήρια, να παίρνετε δύναμη, να ενισχυόμαστε όλοι πνευματικά και να χαιρόμαστε ότι είμαστε άνθρωποι του ουρανού. Όχι για αυτά τα οποία εύκολα μπορούν να οδηγήσουν τον άνθρωπο σε μάταιες φιλοδοξίες, αλλά για εκείνα που δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την ένωσή μας με τον Χριστό και για τη σωτηρία μας».

